

AFDELING  
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet  
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,  
appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/86664 en 07/8666 van de rechtbank  
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 9 augustus 2007 in de  
gedingen tussen:

mede voor hun minderjarige kinderen,

en

de staatssecretaris van Justitie.

## 1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 12 mei 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, aanvragen van \_\_\_\_\_ (hierna: de man) en \_\_\_\_\_, mede voor hun minderjarige kinderen (hierna tezamen: de vreemdelingen) om verlenging van de geldigheidsduur van de aan hen verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 30 januari 2007 heeft de minister van Justitie (hierna: de minister), voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 9 augustus 2007, verzonden op 10 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) nieuwe besluiten op de gemaakte bezwaren neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdelingen zijn in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

## 2. Overwegingen

2.1. In de grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het op de weg van de minister lag om de stelling van de man, dat aan hem in augustus 2002 door een medewerker van de Vreemdelingendienst desgevraagd is medegedeeld dat hij geen wijziging van de beperking van de aan hem verleende vergunning regulier voor bepaalde tijd behoefde aan te vragen, nader te onderzoeken, nu vast staat dat aan de man rond die tijd een nieuwe verblijfspas is verstrekt en aannemelijk is dat hij daarvoor bij de Vreemdelingendienst is geweest. De staatssecretaris voert daartoe aan dat de rechtbank aldus heeft miskend dat degene die een beroep doet op het vertrouwensbeginsel, de bewijslast van de daaraan ten grondslag liggende feiten draagt en dat de man geen enkel bewijs van zijn stelling heeft geleverd.

2.1.1. Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) is de minister bevoegd een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan

wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen, indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of aan een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

2.1.2. Aan de man is op 31 augustus 1995 een verblijfsvergunning verleend onder de beperking "arbeid in loondienst bij De geldigheidsduur van die vergunning is voor het laatst verlengd op 19 september 2002, tot 31 augustus 2005. Op 16 december 2005 heeft de man de onderhavige aanvraag tot het opnieuw verlengen van de geldigheidsduur van die vergunning ingediend. Niet in geschil is dat de man ten tijde van die aanvraag niet meer voldeed aan de beperking waaronder de vergunning was verleend.

De man heeft gesteld dat hij in 2002 aan een medewerker van de Vreemdelingendienst heeft gevraagd of hij wijziging van de beperking waaronder de vergunning was verleend diende aan te vragen, nu zijn werkzaamheden bij [redacted] in dat jaar zouden eindigen en hij als directeur in zijn nog op te richten eigen bedrijf zou gaan werken. Naar hij stelt, is hem toen medegedeeld dat dit niet nodig was, omdat hij arbeid in loondienst zou blijven verrichten. In augustus 2002 heeft de man een nieuwe verblijfspas ontvangen.

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat de man het door hem gestelde onder verwijzing naar de aan hem verstrekte verblijfspas in die mate aannemelijk heeft gemaakt dat dit nader onderzoek door de minister rechtvaardigde, nu de man zijn stelling niet, bijvoorbeeld met stukken, heeft onderbouwd en evenmin nader heeft geconcretiseerd. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte geoordeeld dat de besluiten van 30 januari 2007 in strijd met artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) zijn genomen. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling omtrent de inleidende beroepen, voor zover daarop na het vorenoverwogene nog moet worden beslist, als volgt.

2.2.1. De vreemdelingen hebben betoogd dat de minister hen ten onrechte niet heeft gehoord.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 7 september 2005 in zaak no. 200505211/1; JV 2005/405), mag van het horen slechts met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb worden afgezien, indien er naar objectieve maatstaven op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de gemaakte bezwaren niet tot een andersluidend besluit kunnen leiden.

Er is geen grond voor het oordeel dat niet aan die maatstaf is voldaan en de minister ten onrechte van het horen van de vreemdelingen heeft afgezien. Het betoog faalt.

2.2.2. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbrekkelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.2.3. De Afdeling zal de beroepen van de vreemdelingen alsnog ongegrond verklaren.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

**3. Beslissing**

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 9 augustus 2007 in zaken nrs. 07/86664 en 07/8666;
- III. verklaart de door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink  
Voorzitter

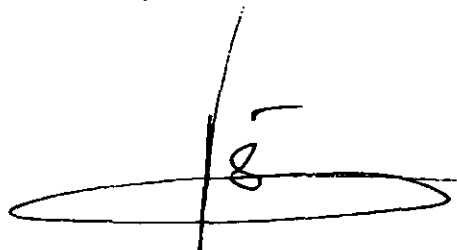
w.g. Ramrattansing  
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 januari 2008

404.

Verzonden: 9 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,  
de Secretaris van de Raad van State,  
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,  
directeur Bestuursrechtspraak

# Uitspraak

---

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB07/8664, 07/8666

Datum uitspraak: 09 augustus 2007

## Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op :  
v-nummer

geboren op 2

geboren op  
v-nummer 01

geboren op  
v-nummer  
van Amerikaanse nationaliteit,  
eisers,  
gemachtigde mr. T. Pondaag,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,  
Immigratie- en Naturalisatiedienst,  
verweerder.

## Het procesverloop

Op 16 december 2005 hebben eisers een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd aangevraagd. Zij hebben op die datum tevens een aanvraag gedaan tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Bij besluiten van 12 mei 2006 heeft verweerder beide aanvragen van eisers afgewezen.

Daartegen hebben eisers op 12 juni 2006 bezwaar gemaakt.

Bij besluiten van 30 januari 2007 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Op 26 februari 2007 hebben eisers beroep ingesteld tegen deze besluiten.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden ter zitting van 28 juni 2007. Eisers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. D.B. Deckers.

#### De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Verweerder heeft de aanvragen afgewezen en heeft daaraan het volgende, kort samengevat, ten grondslag gelegd. De aanvraag voor een vergunning voor onbepaalde tijd is afgewezen omdat eisers direct voorafgaande aan de aanvraag niet vijf jaar rechmatig in Nederland verbleven als houder van een geldige verblijfsvergunning. De aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is afgewezen omdat eiser niet meer voldoet aan de beperking van de aan hem verleende vergunning. Nu eisers' verblijfsrecht afhankelijk is van eisers verblijfsrecht is haar aanvraag tot verlenging van de verblijfsvergunning afgewezen.

3. Hiermee kunnen eisers zich niet verenigen en daartoe wordt het volgende, kort samengevat, aangevoerd. Volgens eisers hebben zij meer dan vijf jaar direct voorafgaande aan de aanvraag rechmatig in Nederland verbleven en wel vanaf april 1995 dan wel augustus tot in ieder geval 31 augustus 2005. Eiser heeft ook binnen een redelijke termijn de aanvragen ingediend. Volgens eisers kan uit artikel 21 van de Vw 2000 niet worden afgeleid dat er sprake moet zijn van vijf jaar onafgebroken rechmatig verblijf. Naar de mening van eiser voldoet hij wel aan alle voorwaarden om hem in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd. Eisers zijn bovendien van mening dat verweerder gebruik had moeten maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid van artikel 4:84 van de Awb.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 20, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd af te wijzen.

Ingevolge artikel 21, eerste lid, van de Vw 2000 wordt de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 20 van de Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder a, c, e dan wel l, slechts afgewezen op de in dat eerste lid genoemde gronden.

5. Niet in geschil is dat de aanvragen van eisers niet voor afloop van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning ingediend zijn. Een geldige reden, op grond waarvan de indiening na dit tijdstip verschoonbaar zou zijn, is door eisers niet gesteld.

6. Eisers zijn in mei 1995 naar Nederland gekomen. Aan eiser is een verblijfsvergunning verleend met ingang van 31 augustus 1995 met als verblijfsdoel "arbeid in loondienst bij .... welke laatstelijk is verlengd op 19 september 2002 geldig tot 31 augustus 2005. Aan eiseres is een verblijfsvergunning verleend met ingang van 17 oktober 1995 met als verblijfsdoel "verblijf bij echtgenoot tot 31 augustus 2005. De aanvragen tot verlenging van een vergunning regulier voor onbepaalde tijd dateren van 12 december 2005. Uit deze data blijkt dat eisers direct voorafgaande aan de aanvragen niet vijf jaren onafgebroken rechtmatig in Nederland hebben verbleven. Hun verblijf na 31 augustus 1995 was immers niet rechtmatig, nu hun verblijfsvergunning was verlopen. Der eisers reeds langer dan vijf jaar rechtmatig verblijf hebben gehad, doet hieraan niet af. De rechtbank is aldus van oordeel dat verweerder terecht de aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier onbepaalde tijd heeft afgewezen.

7. Ingevolge artikel 14, eerste lid, onder b, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd af te wijzen.

8. Ingevolge artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden afgewezen indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de vergunning is verleend of een voorschrift dat aan de vergunning is verbonden.

9. Door eiser is niet weersproken dat hij niet meer voldoet aan de beperking waaronder hem indertijd een verblijfsvergunning was verleend. Eiser stelt echter dat hij in 2002 naar de Vreemdelingendienst is geweest en daar heeft gevraagd of hij een wijziging diende te vragen van zijn verblijfsvergunning omdat zijn werkzaamheden bij .... in dat jaar eindigden. Dit omdat hij een eigen bedrijf had opgericht in 2002 en daar als directeur zou gaan werken. Volgens de Vreemdelingendienst, aldus eiser, hoefde dit niet omdat hij nog in het bezit was van een verblijfsvergunning regulier en omdat hij nog steeds in loondienst werkte. Eiser kreeg in augustus 2002 een nieuw pasje. Verweerder acht de stelling van eiser dat hij bij de Vreemdelingendienst deze informatie heeft gevraagd niet nader onderbouwd omdat er geen naam van een medewerker wordt genoemd en deze stelling niet geverifieerd kan worden. De rechtbank volgt verweerder hierin niet. De rechtbank acht daarbij van belang dat vast staat dat rond die tijd een pasje aan eiser is verstrekt en het derhalve aannemelijk is dat eiser daarvoor bij de Vreemdelingendienst is geweest. De rechtbank is dan ook van oordeel dat het op de weg van verweerder had gelegen om de gang van zaken omtrent de afgifte van dit pasje en eventuele daarbij verstrekte inlichtingen nader te onderzoeken.

10. De rechtbank is gelet op het voortsstaande van oordeel dat verweerder zonder nader onderzoek niet heeft kunnen komen tot afwijzing van de aanvragen tot verlenging van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Hetgeen partijen overigens nog over en weer hebben aangevoerd heeft gelet op het voorgaande thans geen bespreking.

11. Derhalve zijn de beroepen gegrond wegens schending van het vereiste dat het bestuursorgaan bij de voorbereiding van een besluit de nodige kennis vergaart omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen (artikel 3:2 van de Awb). Verweerder zal nieuwe besluiten moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. Er bestaat aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

Registratienummers: AWB07/8664, 07/8666

4

De beslissing

De rechtbank:

verklaart de beroepen gegrond;

vernietigt de besluiten van 30 januari 2007;

draagt verweerder op binnen zes weken nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van deze uitspraak;

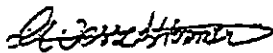
veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers ten bedrage van € 644, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan eisers;

wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon om aan eisers € 141 te betalen ter vergoeding van het door hen betaalde griffierecht;

draagt verweerder op binnen zes weken nieuwe besluiten te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C. van Linschoten en in het openbaar uitgesproken op 09 augustus 2007 in tegenwoordigheid van mr. D.G. Wessels-Harmen als griffier.

de griffier



de rechter



VERZONDEN OP

10 AUG 2007

Voor fotocopie conform

De Griffier van de  
Rechtbank te 's-Gravenhage  
Nevenzittingsplaats Arnhem**Rechtsmiddel:**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State ([www.raadvanstate.nl](http://www.raadvanstate.nl)).

Justitie



Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

|                       |      |
|-----------------------|------|
| <b>RAAD VAN STATE</b> |      |
| INGEKOMEN             |      |
| 4495-C<br>57 SEP 2007 |      |
| ZAAKNR.               | ..   |
| AAN:                  | VI   |
| BEHANDELD: DD:        | PAR: |

Postadres: Postbus 113, 5201 AC Den Bosch

Telefoon 073 - 888 3543  
Fax 073 - 888 3085Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State  
Vreemdelingenzaken  
Postbus 20019  
2500 EA 's-GRAVENHAGE

|                   |                                                                                                                     |
|-------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Onderdeel         | Proces Procesvertegenwoordiging                                                                                     |
|                   | Vestiging Den Bosch                                                                                                 |
| Contactpersoon    | M. Vogel                                                                                                            |
| Doorkiesnummer(s) | 073 - 888 3459                                                                                                      |
| Datum             | 7 september 2007                                                                                                    |
| Ons kenmerk       | 5720.00.7010                                                                                                        |
| Uw kenmerk        | 07/8664 en 07/8666                                                                                                  |
| Bijlage(n)        | 2                                                                                                                   |
| Onderwerp         | Hoger beroep de Staatssecretaris van Justitie <u>alsmede</u> verzoek om een<br>voorlopige voorziening / en kinderen |

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem van 9 augustus 2007, verzonden op 10 augustus 2007, met kenmerken Awb 07/8664 en 07/8666.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Staatssecretaris gehouden binnen 6 weken na de datum waarop de uitspraak is verzonden - 10 augustus 2007 - een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Nu de Staatssecretaris zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de Staatssecretaris geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist.

Voor zover griffiegeiden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

R.J.M.F.P., senior procesvertegenwoordiger

## 1. Inleiding

- 1.1. De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Arnhem van 9 augustus 2007, verzonden op 10 augustus 2007, met kenmerken Awb 07/8664 en 07/8666 (productie), in welke zaak de rechtbank de beroepen tegen de beschikkingen van 30 januari 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikkingen heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak nieuwe besluiten te nemen op de aanvragen en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

## 2. Achtergronden

- 2.1. Op 16 december 2005 hebben verweerders aanvragen ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd alsmede aanvragen ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 Vw.
- 2.2. Bij besluiten van 12 mei 2006, verzonden op 16 mei 2006, heeft de Staatssecretaris deze aanvragen afgewezen.
- 2.3. Op 12 juni 2006 hebben verweerders tegen deze afwijzingen bezwaar gemaakt.
- 2.4. Bij besluiten van 30 januari 2007 heeft de Staatssecretaris de bezwaarschriften ongegrond verklaard.
- 2.5. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank de daartegen door verweerders ingestelde beroepen gegrond verklaard.

## 3. Grieven

### Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 9 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank volgt verweerder hierin niet. De rechtbank acht daarbij van belang dat vast staat dat rond die tijd een pasje aan eiser is verstrekt en het derhalve aannemelijk is dat eiser daarvoor bij de Vreemdelingendienst is geweest. De rechtbank is dan ook van oordeel dat het op de weg van verweerder had gelegen om de gang van zaken omtrent de afgifte van dit pasje en eventuele daarbij verstrekte inlichtingen nader te onderzoeken."

- 3.2. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 10 en 11 op pagina 3. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

## 4. Toelichting op de grieven

### Ad grief 1

- 4.1. Zoals de rechtbank terecht heeft overwogen in rechtsoverweging 9, is onbetwist dat verweerder niet langer voldeed aan de beperking op grond waarvan hem eerder een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd

verleend was. Hiermee dethalve is terecht op grond van artikel 18, eerste lid, aanhef en onder f Vw de aanvraag om verlening van de verblijfsvergunning afgewezen.

- 4.2. Het beroep vervolgens van verweerder op een mededeling van een medewerker van de Vreemdelingendienst, en daarmee op het vertrouwensbeginsel, is naar het oordeel van de Staatssecretaris ten onrechte door de rechtbank gehonoreerd.
- 4.3. Bij een beroep op het vertrouwensbeginsel ten behoeve van een afwijking van het geldende juridische kader, draagt de persoon die dit beroep doet, los van de kansrijkheid daarvan, de bewijslast voor de feiten die hieraan ten grondslag liggen.

Zie: *Y.E. Schuurmans, Bewijslastverdeling in het bestuursrecht. Zorgvuldheid en bewijsvoering bij beschikkingen, Leiden, september 2005, pagina 117*

Aan een beroep op het vertrouwensbeginsel komt dan ook pas waarde toe indien de aangehaalde toezeggingen aannemelijk worden gemaakt, hetgeen in onderhavige zaak naar het oordeel van de Staatssecretaris niet het geval is.

- 4.4. De Staatssecretaris is van oordeel dat ten onrechte door de rechtbank is aangenomen, ten aanzien van de afwijzing van de aanvragen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd regulier, dat het enkele feit dat aan verweerder in de betreffende periode een pasje is verstrekt, aannemelijk maakt dat hem daarbij mededelingen gedaan zijn op grond waarvan hij erop mocht vertrouwen dat hij geen wijziging van zijn verblijfsvergunning hoefde te vragen. De Staatssecretaris meent dat de rechtbank hiermee miskent dat verweerders hun stelling op geen enkele wijze onderbouwd hebben, en dat deze evenmin geverifieerd kan worden.
- 4.5. Voorts heeft de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het op de weg van de Staatssecretaris ligt om de gang van zaken omtrent de afgifte van het pasje en eventueel daarbij verstrekte inlichtingen nader te onderzoeken. Reeds nu verificatie van de gestelde mededeling bij ontbreken van nadere gegevens onmogelijk is, acht de Staatssecretaris een dergelijke verschuiving van de bewijslast onjuist.

5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerders tegen de besluiten van 30 januari 2007 ingestelde beroepen.

Den Bosch, 7 september 2007

Gemachtigde



*Mr. R.J.M.F.P. Wouters, senior procesvertegenwoordiger*

*Ministerie van Justitie  
Immigratie- en Naturalisatiedienst  
Proces Procesvertegenwoordiging  
Vestiging Den Bosch  
Postbus 118  
5201 AC Den Bosch  
telefoon 073 - 888 34 59  
telefax 073 - 888 30 86*